

Prædiken til 1. søndag efter påske

Joh. 20, 19-31

Et vers har været en øjenoplukker for mig i denne påske: "... Og kun kærlighed oplader øje vort for Søn og Fader". "Oplader" det betyder ikke batterioplader, men det betyder netop "lukke op". En "øjenoplader" eller en "øjenoplukker". Ligesom indgangsbønnen: "Oplad mit hjerte", det betyder: "Luk mit hjerte op".

"... Og kun kærlighed oplader øje vort for Søn og Fader". Kærligheden lukker vores øjne op for Kristus. Det hører vi mange gange i Det nye testamente. Sergenten fra Kapernaum kom til Jesus, fordi hans dreng var alvorligt syg. Kirkeværgen Jairus kom til Jesus, fordi hans datter var syg. Og jeg kunne nævne hundrede andre eksempler. Kærligheden driver dem til Kristus. Der er en, de elsker, som er syg. Og døden driver dem hen til Jesus. Hvor skal de ellers gå hen? Kærligheden driver dem til Kristus og åbner deres øje for Kristus.

Det har været en ualmindelig streng vinter. Jeg troede aldrig, den skulle få ende. En ny fimbulvinter. En fimbulvinter varer tre år, ulven Skoll sluger solen, vinter og kulde varslers ragnarok. Men nu har jeg sat sommerdæk på bilen, så nu har det bare at blive forår. Men i åndelig forstand er der stadig-

væk en kulde eller hjerteløshed, de kolde hjerters herredømme. "Det er en kold tid, som vi lever i". Jeg ved ikke, hvordan jeg skal beskrive det. En mistro og modvilje imod kristendom. Mistro som en passiar ved middagsbordet, når man ikke kan finde andet at snakke om. At historien om Kristus er meget køn, så er der disse mirakler, som vi må bære over med. Ret utroværdigt og usandsynligt, ligesom opstandelsen. Og når det kommer til stykket er påske bare en køn gammel skik, men vi har da heldigvis vores påskefrokost og påskeharen. Som kræse børn der sidder med gaflen og piller løg ud af frikadellerne eller champignon ud af gryderetten. Nu har jeg heldigvis fundet ud af at rive løgene så fint, at det ikke kan lade sig gøre.

Kræsen som Thomas, der siger: "Med mindre jeg får lov til at stikke min finger i naglemærkerne, eller stikke min hånd i såret, vil jeg ikke tro". Det er den kolde mistro: Lad mig få lov at pille og stikke min hånd helt ind i såret, så vil jeg tro. Og Kristus forbarmer sig over Thomas, og kommer til dem gennem lukkede døre, og lader ham stikke sin finger i sømhullerne, og sin hånd i såret. Men det skal vi andre ikke regne med, at vi

Redaktion
Valgmenighedspræst
Margrethe Dahlerup Koch
V. Strandbjerg 32
6950 Ringkøbing
mdkoch@mail.dk

Sognepræst
Søren Jensen
Byløkken 27
8240 Risskov
sjen@km.dk

Søndagslæsning
udkommer hver uge på
www.grundtvig.dk
– hvor man også
kan tilmelde sig
elektronisk nyhedsbrev
om Søndagslæsning

Grundtvigsk Forum
Farvergade 27
1463 København K
Telefon 3373 2800
vartov@vartov.dk

får lov til. Jesus siger til Thomas: ”Du tror, fordi du har set. Salige er de, som ikke har set, og dog tror”. Og vi hører med til de sidste. Vi skal tro uden at se. Vi skal ikke stikke vores finger i såret. Det er ikke den måde, vi skal tro på: Vi skal ikke splitte Kristus ad og pille i ham, hvad vi kan bruge. Vi skal ikke sidde og vente på, at hundrede eksperter og psykologer fortæller os, hvad vi kan bruge af Kristus. Vi skal ikke sidde og vente på, at kloge folk fortæller os, hvor meget vi kan bruge af tro og kristendom.

Det er så klogt at være skeptisk. Det er så smart at være tvivlende. Men jeg tror, at den åndelige fimbulvinter er ved at være omme. Måske er der små forårstegn. Men det, som skal åbne vores øjne for Kristus, er ikke, at vi stikker fingeren i såret. Det, som skal åbne vores øjne for Kristus, er ”kærligheden”. Vi skal ikke vente på, at videnskaben eller eksperterne åbner vores øjne. Kærligheden skal åbne vores øjne for Kristus. At vi elsker menneskelivet slet og ret skal åbne vore øjne for Kristus. At vi elsker hinanden, skal åbne vores øjne for Kristus. At jeg elsker mit eget liv, skal åbne mine øjne for Kristus. At jeg elsker min kone og mine børn, skal åbne mine øjne for Kristus.

Det er slet og ret i kristendommen, at kærligheden kommer bedst til udtryk. Det er slet og ret Kristus, der bedst siger os, hvad kærlighed er, og hvad den bør være. Det er Kristus, som bedst siger os, hvordan vi skal leve i kærlighed. Kærlighed åbner vores øjne for Kristus. Kender du kærligheden må du til syvende og sidst tro på Kristus. Det kan ikke være andet. Han er den, som vær-

ner livet, og som giver os kraft til at leve og elske.

Der er tusind guder, tusind ting, man kan tro, på, og vi hører om dem i fjernsynet og i skolen. Der er så meget, man kan tro på. Og hvorfor skal man lige tro på Kristus? Hvorfor kan man ikke lige så godt tro på en anden Gud?

Men jeg siger jer, at for kærlighedens skyld kan vi ikke tro på nogen anden. Kristus er kærlighedens Gud. Og kærlighed vil åbne jeres øjne for Kristus, før eller siden. Alting peger hen på ham, kærligheden peger på Kristus og fører os hen til ham.

”På deres frugter skal I kende dem”, sagde Jesus. Og kristendommens frugt er kærlighed. Vis mig nogen anden tro eller politik, der bærer den samme frugt, kærlighed. Når vi elsker og holder af, må vi tro på Kristus. Når vi stifter familie og får småfolk. Når andre mennesker betyder noget for dig. Det er jo også det, der får os i kirke. Når vi skal døbes, begrave, konfirmere og giftes. Det er alle ting, som vi gør sammen med dem, som betyder noget for os. Så går vi i kirke. Kærligheden driver os til kirke og åbner vores øje for Kristus.

Og der var to disciple på vej til Emmaus. De kunne ikke se Jesus. Det var efter opstandelsen, og skønt Jesus gik imellem dem, kunne de ikke se, at det var ham. Sorg og nød lukkede deres øjne til. Mistro og angst lukkede deres øjne til. De kunne se at gå på vejen, men de kunne ikke kende Kristus. De kunne se at gå på vejen, men de kunne ikke kende Kristus. Først da han tog brødet og bad, faldt der skæl fra deres øjne.

Kærligheden skal åbne vores øjne for Kri-

stus, det er det forår, jeg håber på. Og det er netop, hvad der sker i nadveren. Han rækker os sin kærlighedsgave i brød og vin. Sit eget liv, det er den kærligheds gave, som skal åbne vore øjne. Jesus siger: ”Det er til dig. Jeg er din. Tag det og spis det”. Kærlighedsgaven åbner vores øjne.

Det var som om, vi havde skæl for øjnene. Det var vinter, og hjerterne var kolde. Men Jesus siger: ”Den, der har øjne, skal se; og den, der har ører, skal høre”. Og kærligheden vil åbne vores øjne for Kristus. Det kan ikke være andet. Amen.

Christian Munch

Nustrup

Salmer:

402, 179, 246, 320, 400